

[Camre]

Flere af mine gruppefæller har gjort bemærkninger til den problematik, som hr. Fogh Rasmussen var inde på omkring ungdomsarbejdsløsheden. Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke finder grund til at uddybe dette vældig meget her, fordi det er debatteret så grundigt, men det er i hvert fald åbenbart, at med de faktiske nedskæringer af indsatsen, som har fundet sted, er der tale om, at regeringen prioriterer indsatsen for så vidt angår penge lavere end det, socialdemokratiet har ønsket. Men jeg skal i samme åndedrag føje til, at jeg er taknemmelig for, at det radikale venstre i et vist omfang vil støtte genopretning på ungdomsuddannelsesområdet. Det hjælper naturligvis meget, at vi har fået den støtte fra det radikale venstre, således at der her opstår et flertal imod regeringen.

Hr. Maistedes bemærkninger var særdeles interessante. Jeg forstod på hr. Maisted, at når han betegner det foreliggende finanslovsforslag som det næstværste nogen sinde, så er det, fordi hr. Maisted vurderer spørgsmålet god, dårlig, slettest alene ud fra en vurdering af underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet. Det er jo rigtigt, at det største underskud nogen sinde havde vi på 1983-finansloven, og det næststørste underskud har vi på 1984-finanslovsforslaget, så ud fra den argumentation er det altså det næstværste.

Jeg må dog nok sige til hr. Maisted, at det er en noget omvendt måde at argumentere på. Underskuddene er altså ikke alene bestemt af, hvor god eller dårlig den politiske indsats i regering og opposition er, men bestemt af den realøkonomiske situation. Jeg må forstå de udtalelser, som hr. Maisted fremsætter, således, at de finanslove, som socialdemokratiet lagde frem i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, var nogle særdeles fremragende finanslove. Det var de naturligvis også.

Jeg må sige, at den argumentation i forbindelse med finanslovsforslaget, som hr. Maisted førte frem heroppe, reelt gør finansloven og finanslovens behandling til et spørgsmål om tillid eller mistillid til regeringen. Det kan jeg godt forstå at fremskridtspartiet ud fra sine egne synspunkter gør. Det har fremskridtspartiet lov til. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at fremskridtspartiets holdning jo betyder, at en regering for at opnå fremskridtspartiets støtte til fi-

nansloven skal føre fremskridtspolitik, og på den baggrund kunne jeg godt have lyst til at spørge hr. Maisted, hvorledes man så efter et valg vil kunne støtte en konservativ regering eller en firkloverregering. For så langt er vi dog ikke kommet ud her i landet, at en sådan regering vil føre fremskridtspolitik – eller er vi?

Jeg vil gøre nogle bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsen, som for det første var inde på forskellige problemer omkring tandlægehøjskolen i Århus. Der er jo et ændringsforslag, som vi agter at stemme imod. Jeg forstår, at hr. Bernhard Baunsgaard stemmer imod, men jeg mener, at den radikale gruppe i øvrigt ikke gør det. Jeg må sige, jeg havde foretrukket, at vi ved aktstykker i finansudvalget fik den sag helt på det rene. Jeg vil anbefale det radikale venstre at stemme imod ændringsforslaget sammen med os. Så kan vi altid foretage den tilpasning af kapaciteten over aktstykker, når ministeren har fået lejlighed til at gøre sit udvalgsarbejde fuldstændig færdig. Så kan vi se, hvad det er, vi stemmer om. Det kan vi altså ikke med sikkerhed i det foreliggende aktstykke.

Hr. Bilgrav-Nielsen var også inde på spørgsmålet om et ændringsforslag fra det radikale venstre vedrørende Torup-Holme. Jeg kan sige, at det er et forslag, som vi støtter.

Endelig spurgte hr. Bilgrav-Nielsen om vores indstilling til cykelstier. Jeg erkender, at cykelstier er et vældig vigtigt problem. Der er fra regeringens side foreslået en konto på 50 mill. kr., vi har foreslået den forhøjet med 35 mill. kr., de radikale med 42 mill. kr. og SF med 50 mill. kr. Vi stemmer såmænd meget gerne for det forslag, der kommer først til afstemning, og det må vel være det med de 50 mill. kr. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at sige, at det er jo vældig flot med 100 mill. kr. til cykelstier i en tid, hvor vi nok så godt kunne bruge de 100 mill. kr. til at rette op på bilstandsloven. Den kunne rettes fuldt op for 200 mill. kr., men også 100 mill. kr. ville have hjulpet meget stærkt for nogle af de fattigste mennesker i dette land, som jo reelt er i den situation, at der er tale om, at de simpelt hen lider direkte nød, og at vi har fået et fattigdomsproblem.

Jeg vil gerne til slut sige til hr. Wilhjelms, at vi stemmer for det forslag, som hr. Wilhjelms har fremsat vedrørende 3 grønlandske